

Izhaja dvakrat na teden in sicer v sredo in soboto ob 11. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 v, ali gl. 6-60
pol leta 6 » 60 » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 v. p.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradiškanskem“ in „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinskih cest“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah: če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrste. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnisti.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-00.

„SOČA“ in „PRIMOREC“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Kriebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Favetti in njegovi čestilci.

Dne 1. decembra leta 1892. je umrl v Gorici mestni tajnik Carlo Favetti. Po pravici so takrat žalovali goriški Lahi ob njegovem grobu. On je bil os, okoli katere se je vrtelo vse laško politično delovanje. Bil je velik laški patriot, ki je iskal bodočnost svojega rojstnega mesta v kulturi, v popolnem polaskanju prebivalstva ter v priklopljenju Italiji. Za svoje nazore je trpel. Bil je kot politični zločinec v zaporu v Gradcu in pozneje je živel več let v prostovoljnem prognanstvu v Italiji. Ko se je vrnil, je deloval naprej v započetem smislu, in kot tak je umrl. Slovenecem je bil odločen nasprotnik, toda ne sovražnik. Bil je uljuden, ljubezniv mož.

Letos je preteklo 14 let, odkar poživlja Carlo Favetti na goriškem pokopališču. Doslej so se ga spominjali ob obletnicah na kratko v listih, kako krono so dali za „Lego“ in v svojih društvih, v gostilnah, kavarnah so izustili parkrat njegovo ime, se malce ogreli, pa je bilo proslavljenje Favettijevega spomina pri kraju. Letos pa je bilo kar nakrat drugače. V nedeljo popoldne malo pred 3. uro je bilo živo po Travniku; od tam se je razvil sprevod, vence so nosili, zastave, nastopila so društva, ognjegasci, godba v sredi, del mestnega zastopa s podžupanom, v sprevodu je bilo okoli 1000 ljudi. Zdelo se je, kakor da spremljajo koga k zadnjemu počitku. To je bil sprevod, ki se je pomikal proti pokopališču, kjer se je zbralo obilo občinstva. Bila je pač nedelja, popoldne ob 3., in solnce je sijalo. Če bi bil delavnik, bi ne bilo nič! Velika agitacija se je bila razpletla za proslavo Favettijevega spomina. Časniki, društva, vse je delovalo in gibalo, da bi bila udeležba toliko večja. Ali le s težavo so

spravili skupaj okoli 1000 ljudi za sprevod, in celo Ločnik je moral pomagati z ognjegasci in drugim zastopom. To-liko bobnanja, toliko apelo, in končno tako klavern sprevod! In kdo je bil iz Gorice v tem sprevodu? Po večini ljudje, ki štejejo malo ali nič, katere se vidi povsodi, kjer je kakšna laška parada, veljavnejših mož je bilo le peščica, drugo je ali gledalo ali ostalo doma. Pač slaba proslava, nevredna Favettijevega imena! Nas Slovenci bi bilo takega nastopa sram!

In zakaj vse to? — V ponedeljek je bil v Gorici pogreb pesnika Simona Gregorčiča. Nad 4000 ljudi se je udeležilo pogreba. Spontano, brez sleherne agitacije je prihitelo toliko občinstva k pogrebu. Počastženje pesnika je bilo veliko, imponantno. To je zbudilo goriške Lahe, in začeli so govoriti in pisati o slovenski demonstraciji v Gorici. „Demonstracija“ so razglašali celo za naperjeno proti Lahom! Slovencem seveda niti na um ni prišlo, da bi s pogrebom svojega velikega pesnika demonstirali proti Lahom. Le čudimo se, kako morejo ta miren nastop Slovencev, ki je kazal globoko žalost, razglašati za demonstracijo, naperjeno proti Lahom! Kaj oni pri pogrebi demonstrirajo proti nam?! — Ko je minil Gregorčičev pogreb, so sklenili Lahi hitro, da morajo oni počastiti pa spomin Favettijeve. Prav jim je prišla obletnica 1. decembra. Proslavili so — 14letnico! Po navadi se proslavljajo 10-letnice, 15-letnice; ob 10-letnici so molčali, niso priredili nič, tudi niso mogli čakati 15-letnice, kar 14-letnico so pograbili ter jo »proslavili«. Da pred Gregorčičevim pogrebom niso imeli namena proslaviti Favettija, je razvidno iz tega, ker so imeli določene veselice za te dni, katere so morali odpovedati. Kar so priredili, ni bilo počastženje Favettija, ampak demonstracija v sovražnem smislu, naperjena proti Slo-

venecem. To sovražnost smo si zapomnili. Sledil bo odgovor.

Sicer moramo reči, da se je izvršilo vse mirno in tiho; sprevod na pokopališče je bil tih, godba ni svirala nič, na pokopališču je govoril Nodus, predsednik društva „Unione dei Giovani Friulani“, povdarjaje, da Favettijev duh živi med njimi, godba je svirala dve žalostinki, in razšli so se. Da pa je bilo tako, ni zasluga Lahov, bilo je, ker je moralo biti tako. Klavernost vsega nastopa je kolikortoliko odbijala ost sovražstva, ki je tičala v tej demonstraciji. Če bi pa bilo po njihovi volji, bi bili razbijali okna in napadali Slovence. Nekak drugi »22. marec 1897.« bi bil nastal. Govorilo se je po mestu, da že pokažejo Slovencem. Ali junaki so sprevodili, da ne kaže več razbijati po Gorici proti Slovincem. Kakor hitro so mislili na trg sv. Andreja drugi dan, so stisnili pesti v žope, in ves srd je ostal v hrabrih prsih njihovih. Samo zunanji utis je kazal strupeno sovražstvo proti Slovincem. Pač težko, kaj ne, tičati tako pod težo slovenskega jarma! Če bi jih bil videl Favetti, bi se lepo zahvalil za tako počastženje. Kajti to ni bilo počastženje, ampak profanacija njegovega imena. On je bil izobražen mož, kulanten nasprotnik, ki ni učil sovražstva. On je hotel imeti olikane, zavedne svoje so-meščane; ali kaj je bilo dne 2. decembra 1906? Kos sovražstva od strani ljudi, ki stojijo daleč proč od prave laške kulture! Favetti bi se zjokal, če bi jih videl in slišal! Rekel bi, da so pokopali dne 2. decembra 1906. laštvo Gorice Lahisami, in če bi stal tu sredi Gorice med tem rodom, ki ga na tak način proslavlja, bi si izprosil hitro z nova smrt v kar mogoče globokem grobu....

Javni shod v Mirnu.

Pod krinko „mirenskih delavcev“ so sklicali klerikalci na nedeljo 2. t. m. javni ljudski shod v Mirnu pri Gorici. Dnevni red so nastavili zlobno premeteno tako: I. Starostno zavarovanje delavcev. — II. Delavske organizacije (torej množina!) — III. Volilna reforma.

Na take limanice so hoteli loviti kaline. Vse so lepo pripravili, vse podrobnosti so dogovorili, da bi moralo iti po njihovi volji! — Toda zmotili so se v svojih računih, — in doživeli so hudo prevaro, tako hudo, da so morali klerikalci sami razbiti klerikalni shod.

Domišljavi puhloglavci, ki čuje na ime dr. Dermastia, je z bobnečim glasom povabil naprednjake na razbitem podu v št. Petru... na shod v Miren. Naprednjaki so samozavestno klicali: „Torej na svidanje v Mirnu!“

Shod v Mirnu je bil sklican sicer pod lažljivo krinko, toda naprednjaki so se odzvali v tako ogromnem številu, da je zlezlo junaku Dermastiji sredi v hlače. Pred shodom je bil še prikukal na dvorišče, toda odkuril jo je. Mirenci so rekli, da je videl ondi tamošnjega kaplana, zato se je čutil varnega, ako mu gre malce v zelje. — In res je tisto kaplanče skakalo na shodu tako spretno, kakor zna skakati skozi okna, predno mežnar odvonil je dan.

Shod je bil napovedan na 3½ popoldne. Toda že po 2. popoldne so se valile napredne množice iz vseh bližnjih krajev. Takoj se je videlo, da so naprednjaki že na dvorišču gospodarji položaja. — Dvorana je bila zaprta in ključ je bil — v cerkvi pri blagoslovu. Toda nekdo je odprl okno, odprl odnotraj vrata, — in naprednjaki so se natlatili v obširno dvorano tako, da ni bilo več prostora.

Ob določenem času je prišel vladni komisar g. baron Baum. Ko je prišel v dvorano, je videl, da se pod kar šibi pod težo došlega ljudstva. Zato je iz ozira na javno

Tartarin iz Tarascona.

»Na Francoskem je vse nekoliko tarasconsko.«

Napisal Alphonse Daudet; — prev. J. Hacin.

(Dalje.)

Lahko si pač mislite, da se alžirski Mavreski ne piše tako kakor beaucaireski grizeti. V veliko svojo srečo je naš junak čital tako mnogo knjig, ki mu v zvezi z indijsko retoriko po Gustavu Aimardu, z Lamartino-vim, Potovanjem po Orijentu in z nekaterimi oslabelemi spomini na „Visoko pesem“ pomagajo, da sestavi najbolj orijentalško pismo, kar jih je kdaj kdo videl. Prične ga z besedami:

„Kakor noj v puščavi...“

In konča se:

„Povej mi ime svojega očeta, in povem ti ime te cvetlice...“

K tej pošiljavi bi romantični Tartarin rad po orijentalškem običaju priložil šopek pomenljivih cvetic, ki bi predstavljale njegove čute; toda princ Gregor meni, da je boljše kupiti nekaj pip pri njenem bratu, kar brezumno oblaži divjost tega gospoda in bo govorilo v veliko veselje dami, ki mnogo puši.

Torej pojdiva hitro kupit pipe!“

Reklame Tartarin, poln ognja.

„Ne!... Ne!... Pustite me tja samega, az dobim pipe ceneje...“

„Kako? Vi hočete?... O princ... princ...“ In dobri mož, v zadregi zaradi tolike ljubeznivosti, pomoli Črnogorcu mošnjo, naj razpolaga z njo, in ga prosi, naj pač ničesar ne pozabi, da zadovolji damo.

K nesreči ta stvar — dasi dobro začeta — vendar ne napreduje tako hitro, kakor bi bilo pričakovati. Mavreska, ki jo, kakor se zdi, Tartarinova zgovornost zelo gane in je bila očarana že v omnibusu, bi ga celo rada sprejela; toda njen brat ima pomisleke, in da bi prepodil te, mora dobri mož kupiti ducate, grose, končno cele sklade pip...

„Vraga, kaj more Baja početi s temi pipami?“ se večkrat vpraša ubogi Tartarin; toda plača jih vselej brez obotavljanja in pogajanja.

Ko končno nakupi cele gore pip in izlije cele reke orijentalске poezije, dobi dovoljenje za sestanek.

Nj treba, da bi vam opisoval, kako vrtiplje Tartarinu srce, ko se pripravlja k temu, in s kakšno skrbnostjo striže, gladi in maže svojo tardo in zmršeno brado lovca čepic, ne da bi pozabil vtakniti v žep železen obroč z ostmi in dva ali tri samokrese, — kajti človek mora biti vedno pripravljen na vse.

Vedno uslužni princ se vdeleži tega prvega sestanka kot tolmač.

Dama je prebivala v gornjem mestu. Pred vrati puši mlad, tri-ali štirinajstletni

Maver cigarete. To je silni Ali, brat, o katerem smo govorili. Ko vidi, da prihajata posestnika, vdari dvakrat na vrata in se diskretno odstrani.

Vrata se odpro. Prikaže se zamorka, ki ne reče niti besedice in odvede gospoda skozi ozko dvorišče v majhno, hladno sobo, kjer ju pričakuje dama, opirajoča se s komolci na nizko ležišče... Prvi trenotek se zazdi Tarasconu manjša in močnejša kakor Mavreska v omnibusu... Ali je pač to res ona? Toda ta slutnja preleti Tartarinove možgane samo kakor blisk.

Dama je s svojimi nagimi nogami in okroglimi prsti, polnimi prstanov, tako lepa, rožnata, nežna, in pod njenim zlatim telovnikom in pod gubami njene robe, posejane s cveticami, je slutiti ljubko postavo, krasno, pohotno, lepo zaokroženih oblik... Narghilejeva cevka iz ambre se kadi na njenih ustnicah in jo celo zavija v gloriolo modrega dima.

Vstopivši, položi Tarasconec eno roko na svoje srce in se pokloni kolikor mogoče mavriško, obračaje pri tem svoje velike, razvnete oči... Baja ga trenotek gleda, ne da bi kaj rekla; nato pa izpusti svojo cevko iz ambre, omahne nazaj, zakrije obraz z rokami, in videti je samo njen beli vrat, ki se od silnega smeha trese kakor vrečica, napolnena z biseri.

XL

Sidi Tart'ri ben Tart'ri.

Če pridete v kavarno alžirskega gornjega mesta, še danes slišite Mavre, kako se z mezikajočimi očmi in pomenljivim smehljajem pogovarjajo o ljubeznivem in bogatem Evropejcu, ki ga imenujejo Sidi Tart'ri ben Tart'ri in je živel pred leti v gornjem mestu z majhno damo, ki se je imenovala Baja.

Imenovani Sidi Tart'ri, ki je zapustil okoli Casbaha tako vesele spomine na svojo osebo, ni, kot čitatelj lahko ugane, nihče drugi kakor naš Tartarin...

Kaj hočete? Tudi v življenju svetnikov in junakov so ure slepote, teme in slabotnosti. Slavni Tarasconec ni nikaka izjema in torej za dva meseca pozabi na leve in slavo, se opaja z orijentalško ljubeznijo ter kakor Hani-bal v Kapui plava v razkošju, katero mu nudi beli Alžir.

Vrli mož najme sredi arabskega mesta lepo hišico z notranjim dvoriščem, banani, hladnimi galerijami in fontani. Tu živi, daleč od vsega hrupa, v družbi svoje Mavreske, pravi Maver od glave do pete, puši vse dni iz svojega narghileja in obeduje muškatne kompote.

Ležeča pred njim na divanu, Baja s kitaro v roki poje skozi nos monotone pesmi ali pa hoče raztresti svojega gospoda ter

Zahvala.

Prevzeti neizmerne hvaležnosti zahvaljujemo se presrčno c. kr. gozdno-grajščinskemu ravnatelstvu v Gorici, čislaneu gozdnemu uradništvu, c. kr. gozdarjem in gozdnim pomočnikom, častitima župnikoma na Lokvah in Trnovem, županu, učiteljstvu, pevcem in vsemu ljudstvu s Trnovega, Nemcev iz Lokvij, koji so se tako živo udeležili neizmerne boli ob nepričakovani izgubi našega nepozabnega

Ivana Evangelista.

Trnovo pri Gorici, 30. novembra 1906.

Potrta družina Moseftig.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Vsed sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 28. nov. 1902 se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadrušnikom na vknjižbo po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5½%.

Stanje 31. dec. 1905.: Zadrušnikov 1790 z 5917 deleži v znesku 108.852 kron. — Hranilne vloge: 1.593.128.33. — Posojila: 1.599.647.39. — Reservni zaklad: 79.082.62. — Vrednost hiš: 112.328.—

Poskusite
in priporočite
== izdelke ==

Vydrove tovarne hranil
v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Adolf Fey

urar in optiker

na voglu Tekališča Frana Josipa in Via Leoni

V GORICI

Vsprejema poprave ur in optičnih predmetov vseh vrst.

Zaloga žepnih, nazidnih ur budilk vseh vrst
— in optičnih predmetov. —

Za vsako uro se jamči 1 leto.

Ženitna ponudba.

Vdovec, star 45 let, v lepi, prijazni vasi tik železnice, s premoženjem in dobro trgovino, se želi poročiti z gospodično ali vdovo s primernim premoženjem. Ponudbe pod „Ženitna ponudba“ na upravništvo „Soče“. Tajnost se jamči.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga ==

== oljkega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron —80, —88,

—96, 1'12, 1'20, 1'36, 1'44, 1'60, 1'80, 2'—.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštne prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zameni s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Orožja — municije,
predmeti za lov, dinamitne
patrone.

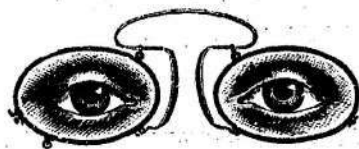
Na zahtevo pošiljamo ilustrovane
cenike zastoj in franko.

Kerševani & Čuk

v Gorici

— Stolni trg št. 9. —

A. Primožič
optik

naznanja, da je otvoril svoja delavnico

Gorica — ulica Vetturini št. 3.

Na prodaj ima: očala, zlata in niklasta, vse številke, barometre, toplovere, zdravniške toplovere, kukala, vage za vina in spirite, različne mikroskope ter druge v to stroko spadajoče reči.

Sprejema popravila ter pošilja ista na željo domov ter je sploh občinstvu na razpolago z najboljšim blagom.

„Goriška Tiskarna“ priporoča vizitke

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadružni register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine ½% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4½%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni: opravljeni po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorec“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadružnem uradu v „Trgovskem domu“.

Načelstvo in nadzorstvo.

Zahvala.

O priliki bridke žalosti, katero nam je uzročila nenadna izguba prečastitega gospoda vikarja v pokoju

Simona Gregorčiča,

dajalo nam je dobrodejne utehe in potrebne moči obilno spoštovanje, ki se je izkazovalo rajniku v bolezni in ob pogrebu na razne načine, in splošno sožalje, ki se nam je izkazovalo ob njegovi smrti od vseh strani.

Zato si štejemo v sveto dolžnost, da izrečemo javno zahvalo posameznikom, korporacijam in društvom, ki so na kakoršenkoli način slavila rajnikov spomin ter vlivala tolažbo v naša užaljena srca.

Presrčna hvala čast. duhovščini, ki je rajnika ob njegovi bolezni tolažila ter v molitvah spremljala ga na zadnjem potu; častni straži pri mrtvaškem odru in pri pogrebem sprevodu in rediteljem, pevcem v cerkvi in zunaj nje, slavnostnemu govorniku in pevskeму zboru, ki sta se poslavljala od pokojnika; darovateljem krasnih vencev in odpošiljateljem srčnih sožalij od blizu in daleč, raznim dostojanstvenikom, zastopom, društvom in zavodom ter nešteti množici posameznikov, prijateljev in častilcev pokojnika, katerih mnogi so prišli zelo iz daljnih krajev, da so se udeležili pogrebne slavnosti. Presrčno zahvalo izrekamo preč. gosp. župniku Fabijaniju iz sv. Lucije, ki je spremljal truplo pokojnika iz Gorice do Kobarida, dalje solkanski duhovščini, čitalnici, iste pevskeму zboru in starešinstvu, kanalski čitalnici, pevcem, učiteljskeму osobju z mladino, č. duhovščini iz Tolmina, Volč in okolice, tolminski požarni brambi, čitalnici, rokodelskeму društvu, slov. plan. društvu in pevskeму zboru, dalje vsem vrlim Kobaridcem, ki so nepričakovano slovesno sprejeli zemeljske ostanke njih bivšega kaplana, duhovni materi pokojnika gospej Ani Gabršček, starešinstvu, olupševalnemu društvu, uradništvu, ognjegascem, ki so kot častna straža opravljali ta posel celo noč v kobarški cerkvi, in dalje vsej množici ljudstva, ki je po poti od Gorice do Sv. Lovrenca pozdravljala nepozabnega pokojnika na poti v večnost. Konečno se zahvaljujemo preč. duhovščini, ki je z obilo asistenco izročila materi zemlji telesne ostanke pokojnika, posebej pa še preč. g. dekana kobarškega Peternela in preč. g. kurata libušenjskega Lebena. Zahvaljujemo se zastopnikom raznih društev, kakor tudi vsemu ostalemu ljudstvu, ki je v tako ogromnem številu spremljala zemeljske ostanke pokojnika v večnost. — Bog vsem obilo poplačaj!

V GORICI, dne 29. novembra 1906.

Sorodniki.

Odlikovana pekarija in sladničarna

KAROL DRAŠČIK

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinejšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Eksport **Mizarska zadruga** Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Podružnica v Spiljatu. Zastopstvo v Orizantu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Najbolj elegantno in najboljše OBUVALO sveta je iz tovarne

== D. H. Pollak in drug. ==

Izključna prodaja za Gorico.

v veliki zalogi ubuvala z lastno delavnico

Jos. Cociancig v Gorici

(vstanovljena leta 1873.)

Cesta Josipa Verdi št. 25, nasproti ljudskemu vrtu.

Originalni ameriški čevlji iz tovarne

Millford Shoe Company v Millford (Savarna Amerika.)

Čevlji iz sukna in klobučevine za zimo. — Galoši vseh velikosti.

== Izbira obuvala lastnega izdelka. ==

== Potrosite za svoje zdravlje ==

6 vinarjev

ter poskusite zavojček cigaretne papirja
najboljše vrste

AIDA

Dobiva se v vseh tobakarnah.

== Prodaja na debelo v trgovini

A. Gabršček v Gorici.

Se dobi v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobi v vseh lekarnah.

REVMATIZMU in PROTINU

je liker Godina

izdelan v Trstu v lekarnah Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; Josip Godina, lekarna „All' Igna“, Via del Farneto 4.

oaza steklenice K 140. Is Trsta se ne razdeljuje manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zvezkom K 7— prosto poštno.

T. pl. Madeyski

ima v Solkanu št. 326
pri mitnici blizu novega kolodvara

zalogo vina in žganja.

V zalogi ima v veliki izberl domača, vipavska, briska, furlanska, istrska in dalmatinska vina kakor tudi domače in istrsko žganje zanesljivo pristno. — Na zahtevo pošiljam uzorce vina in žganja. — Naročila pošiljam tudi po železnici in v Gorico in bližnjo okolico s svojim voznikom.

Postrežba točna in cene zmerne.

Se priporočam gg. trgovcem, gostilničarjem in zasebnikom.

Spoštovanjem

T. pl. Madeyski.

Naslov pismom: T. pl. Madeyski, Gorica IV.

Novo manufakturno trgovino
raznovrstnega modnega blaga,
belega platna it. itd. po
najnižjih cenah, —

priporoča

Anton Bohinski

GORICA
Corso Gius. Verdi
št. 35.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

trg Koranji št. 11.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča gorliško pince, potlice itd.

Delavnice z električno
gonilno silo.

C. kr.

priv.

TELEFON
št. 109.

KOVINSKA LIVARNA

odlikovana z 18 zlatimi svetinjami

A. Polli v Gorici

Cesta Frana Josipa št. 58.

Livarna izdeluje z znano natančnostjo vsako delo iz litega železa, bronu in drugih kovin za tovarne, MLINE, obrtne zavode, stavbe itd. itd.

Vsled vpeljanih tehničnih novostij, se lahko sprejemajo dela VSAKE VELIKOSTI, PRIPROSTA ali POPOLNJENA do 2000 kg teže in višje za vsak komad.

Računi, proračuni in predelava načrtov zaslonj.

Dnevna cena brez konkurence.